

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/279/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114219501
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8114219501.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a.s., so sídlom Praha 5, Radlická 333/150, IČO: 00001350, zastúpená: Mgr. Roman Ambróž, advokát so sídlom Bratislava, Mikulášska 29, p r o t i žalovanej: R. B., N.. X.X.XXXX, A. V. XXXX, o zaplatenie 129.486,32 Kč a prísl. takto

rozhodol:

Z a s t a v u j e konanie v časti istiny nad 105.242,407 Kč, v časti kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 330,74 Kč a zmluvného úroku 10,9% ročne zo sumy 121.264,87 Kč od 24.6.2014 do 11.12.2014.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 105.242,47 Kč, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 7890,71 Kč, zmluvný úrok 10,9% ročne zo sumy 105.242,47 Kč od 12.12.2014 do zaplatenia najneskôr však do 15.6.2015, ako aj úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 121.264,87 Kč od 24.6.2014 do 15.7.2014, zo sumy 116.710,57 Kč od 16.7.2014 do 12.8.2014, zo sumy 110.987,88 Kč od 13.8.2014 do 22.9.2014, zo sumy 107.304,20 Kč od 23.9.2014 do 10.12.2014 a zo sumy 105.242,47 Kč od 11.12.2014 do zaplatenia, to všetko v mesačných splátkach po 180 Eur počnúc mesiacom júnom 2015 pod následkom straty výhody splátok.

Žalobu v prevyšujúcej časti ohľadom zmluvného úroku z a m i e t a.

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.092 Eur na účet jeho právneho zástupcu, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 811,86 Eur a to v mesačných splátkach po 250 Eur počnúc mesiacom júnom 2015 pod následkom straty výhody splátok.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 11.7.2014 sa domáhal zaplatenia sumy 121.264,87 Kč, kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 330,74 Kč, kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 7.890,71 Kč, zmluvného úroku vo výške 10,9% ročne zo žalovanej sumy od 24.6.2014 do zaplatenia a z tej istej sumy a za to isté obdobie žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne. Nárok uplatnil z úverovej zmluvy, ktorú uzavreli účastníci dňa 24.6.2008. Keďže žalovaná úver riadne nesplácala, došlo k jeho zosplatneniu listom zo dňa 15.8.2013. Žalovaná suma tak predstavuje nesplatenú istinu úveru vo výške 121.264,87 Kč, pričom kapitalizovaný zmluvný úrok a úrok z omeškania bol vyčíslený ku dňu 23.6.2014.

Vzhľadom na to, že žalovaná po podaní žaloby čiastočne uhrádzala svoj dlh žalobca dvoma podaniami zobrať žalobu čiastočne späť a to ešte pred začatím konania vo veci samej. Konkrétne podaním zo dňa 4.2.2014 zobrať žalobu späť v časti kapitalizovaného úroku vo výške 330,74 Kč, zmluvného úroku za obdobie od 24.6.2014 do 12.8.2014 a v časti istiny vo výške 10.276,99 Kč. Ďalším podaním zo dňa 23.1.2015 zobrať žalobu späť v časti istiny vo výške 5.745,41 Kč a zmluvného úroku vo výške 4.864,73 Kč.

Žalovaná pohľadávku žalobcu v celom rozsahu uznala a so žalobou v zmysle jej úpravy súhlasila. Uviedla, že je si vedomá svojho dlhu voči žalobkyni, ktorý prestala uhrádzať z dôvodu straty zamestnania. Potvrdila, že jej bol doručený list o zosplatnení úveru, žiadala však o povolenie mesačných splátok. Pracuje ako skladníčka v Anglicku, pričom jej mesačný príjem sa pohybuje od 800 do 1100 libier netto mesačne, z toho však musí platiť nájomné vo výške 370 libier a náklady na cestovné v súvislosti s dochádzkou na pracovisko mesačne 50 až 60 libier. Žiadala preto o povolenie mesačných splátok po 150 Eur.

Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu, vylúchom žalovanej, úverovou zmluvou zo dňa 24.6.2008, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 16.8.2013, výzvami k zaplateniu dlžnej sumy, výpisom z úverového účtu, všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu a zistil tento skutkový stav:

Písomnou zmluvou zo dňa 24.6.2008 žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorý jej poskytol do výšky úverového limitu 300.000 Kč. Tento úver sa žalovaná zaviazala uhradiť v 86 mesačných splátkach po 5.108 Kč vždy 15. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka bude splatná 15.7.2008 a posledná splátka dňa 15.6.2015. V zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 10,90% p.a. a uvedená je aj ročná percentuálna sadzba nákladov vo výške 15,19%.

Žalovaná úver riadne nesplácala, preto žalobca ju vyzval k úhrade dlžných splátok písomne listami zo dňa 7.3.2013, 24.3.2013 a 22.4.2013. Napokon listom zo dňa 16.8.2013 úver zosplatnil ku dňu 15.8.2013. Ako vyplýva z výpisu z úverového účtu žalovanej k uvedenému dňu žalovaná dlhovala na istine sumu 121.264,87 Kč, na zmluvných úrokoch sumu 330,74 Kč a na úrokoch z omeškania 7.890,71 Kč.

Dňa 15.7.2014 žalovaná zaplatila žalobcovi 5.656,08 Kč, pričom táto suma bola započítaná na istinu vo výške 4.554,30 Kč a na zmluvný úrok vo výške 1101,78 Kč, dňa 12.8.2014 uhradila sumu 5.722,69 Kč, ktorá celá suma bola započítaná na istinu, dňa 23.9.2014 uhradila sumu 5.746,92 Kč, z ktorej suma 3.683,68 Kč bola započítaná na istinu a zvyšok (2.063,24 Kč) na zmluvné úroky a napokon 11.12.2014 zaplatila sumu 4.864,73 Kč, z čoho 2.061,73 Kč žalobca započítal na istinu a zvyšok, teda 2.803 Kč na zmluvné úroky.

V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I.) čl. 4 „Rozhodné právo pri absencii voľby“, bod 1. b/ pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu a bez toho, aby boli dotknuté články 5 až 8 zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb.

Podľa § 497 Obchodného zákonníku smlouvou o úveru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 498 Obchodného zákonníku strany mohou určit peněžní prostředky, jež jsou předmětem smlouvy, i v jiné než české měně, pokud to není v rozporu s devizovými předpisy. Pokud se strany nedohodnou jinak, je dlužník povinen vrátit peněžní prostředky v měně, v níž mu byly poskytnuty, a v téže měně platit úroky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníku dlužník je povinen vrátit poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejich vrácení věřitelem požádán.

Zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania je zároveň potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu opäť podľa českej právnej úpravy konkrétne Občanského zákonníku v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Konkrétne podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel.

Podľa § 52 ods. 2 OZ dodavatelem je osoba, která při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nejedná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Predmetom zmluvy bol spotrebiteľský úver. Ten je upravený zákonom č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach zjednávaní spotrebiteľského úveru. Opäť je potrebné vychádzať zo znenia zákona účinného v čase uzavretia zmluvy.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd považoval za dôvodné upravenej žalobe vyhovieť okrem doby, do ktorej má žalovaná platiť zmluvné úroky. Žalobca ho totiž žiadal priznať až do zaplatenia úveru. Podľa názoru súdu však platenie zmluvného úroku možno požadovať len do dohodnutej splatnosti úveru t.j. v danom prípade do 15.6.2015 tak, ako to bolo uvedené v úverovej zmluve. Ak si teda účastníci úverovej zmluvy dohodnú úverové obdobie, potom veriteľ má nárok na odplatu teda úroky len za dohodnuté úverové obdobie. Po tomto období totiž veriteľovi vzniká nárok len na úroky z omeškania, ktoré majú sankčný charakter. Výška úrokov z omeškania v občianskoprávných sporoch je pritom limitovaná nariadením vlády ČR č. 142/1994 Sb. Akékoľvek navýšovanie úrokov z omeškania a to vrátane ich navýšenia o úroky z úveru je tak v rozpore so zákonom a ak by v tomto smere existovalo aj zmluvné dojednanie účastníkov, súd by ho musel vyhodnotiť ako neplatné pre rozpor so zákonom s poukazom na § 39 OZ. Uvedený právny názor vyslovil Krajský súd v Prešove v rozsudku 6Co 182/2011 zo dňa 18.9.2012. na jeho podporu možno poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 4Obo 143/98, v odôvodnení ktorého Najvyšší súd zdôraznil, že dohodnuté úroky z poskytnutých úverových prostriedkov patria len do splatnosti jeho dlhu. Podobne možno poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu SR IV. US 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, ktorý odmietol sťažnosť veriteľa v tomto smere ako neopodstatnenú. Tá sa týkala rozsudku Okresného súdu v Prešove č.k. 29C/131/2011-127 a rozsudku Krajského súdu v Prešove 1Co/30/2012-145 zo dňa 30.5.2012. Súd v nich vyslovil názor, že pri zosplatení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu v podobe úrokov z úveru a úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie Krajského súdu bolo zjavne neodôvodnené resp. také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

Súd teda zaviazal žalovanú k plateniu zmluvného úroku najneskôr do doby konečnej doby splatnosti úveru podľa zmluvy, t.j. do 15.6.2015 a žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Žalovaná sa dostala do omeškania so splatením úveru jednak nesplácaním jednotlivých splátok a v dôsledku zosplatenia úveru odo dňa 16.8.2013.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka: kde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa § 1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb. v znení účinnom od 1.7.2010 výška úrokov z omeškania zodpovedá ročne výške repo sadzby stanovenej Českou národnou bankou pre posledný deň kalendárneho polroku, ktorá predchádza kalendárnemu polroku, v ktorom došlo k omeškaniu, zvýšenej o 7 percentuálnych bodov.

Vzhľadom na pomery žalovanej, ktorá nemá žiadne úspory a výšku prisúdenej sumy na základe jej návrhu súd povolil žalovanej mesačné splátky s poukazom na § 160 ods. 1 vetu druhú O.s.p. tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, pričom stanovil výšku mesačnej splátky v podobnom rozsahu ako bola dohodnutá výška splátky úveru.

O čiastočnom zastavení konania bolo rozhodnuté podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p.

Úspešnému žalobcovi súd priznal náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Tie predstavujú zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 281 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 811,86 Eur za 4 úkony právnej služby po 161,01 eur s poukazom na § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Vykonané boli tieto úkony právnej služby: prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby a písomné vyjadrenie k veci obsahujúce čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 4.2.2014 a 20.1.2015. K trovám právneho zastúpenia bol pripočítaný aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky 3 x 8,04 Eur a 1 x 8,39

Eur a napokon 20% DPH s poukazom na § 18 ods. 3 vyhlášky. Opäť však súd využil inštitút povolenia mesačných splátok a to po zohľadnení finančných možností žalovanej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.